MỘT THÍ-DỤ VỀ SÁCH KHẢI-HUYỀN

HÔN-LỄ LONG-TRỌNG

Mục-sư N. M. Cressman, Nam-vang, Cao-mên

SAU khi đã kê-cứu nội-dung sách Khải-huyền theo như đại-ý trong bài kê-cứu trước, thì độc-giả nên cứ đọc sách Khải-huyền, vì Đức Chúa Trời đã hứa ban phước cho mọi người đọc sách ấy (Khải 1 : 3). Ta có so-sánh khúc Kinh-Thánh nầy với khúc Kinh-Thánh kia thì các hình-bóng và các lẽ mầu-nhiệm mới hóa ra rõ-ràng dễ hiểu (II Cô 2 : 13).

Đối với một vài người, có lẽ sự kê-cứu sách Khải-huyền theo cách nầy dường như kỳ-dị ; nhưng sau khi kê-cứu Kinh-Thánh và cầu-nguyện lâu lắm, tôi mới nhứt-định dùng thí-dụ nầy hầu cho tín-đồ ấu-trĩ nhứt nhưng đã nhận-lãnh Thánh-Linh Đức Chúa Trời cũng hiểu được sứ-mạng của quyển sách lạ-lùng nầy. Nếu anh em cậy sự khôn-ngoan riêng của mình để cố hiểu Kinh-Thánh, thì anh em sẽ thấy Kinh-Thánh là khó hiểu lắm. «Người có tánh xác-thịt không nhận được những sự thuộc về Thánh-Linh của Đức Chúa Trời» (I Cô 2 : 14).

Đức Chúa Trời soi-bảo cho các đấng tiên-tri dùng thí-dụ và hình-bóng thuộc về thế-hạ để dạy những chân-lý thiêng-liêng. Dân Y-sơ-ra-ên không hiểu rằng Đức Chúa Trời yêu-thương họ, cũng không kể đến lòng Ngài đau-đớn vì cớ tội-lỗi họ. Vậy, các đấng tiên-tri tuyên-bố rằng Đức Giê-hô-va cưới dân Y-sơ-ra-ên làm vợ. Nhờ hình-bóng ấy, dân Y-sơ-ra-ên đã thoái-bộ có thể hiểu tình yêu-thương của Ngài đối với mình một cách rõ-ràng hơn (xem Ê-sai 54 : 5 ; Giê-rê-mi 3 : 14 và Ô-sê 2 : 19, 20).

Vì người Pha-ri-si gian-ác và muốn giết Đức Chúa Jêsus, nên Ngài phán thí-dụ về «Tiệc cưới của Thái-tử» (Ma 22 : 1-14). Thí-dụ kỳ-diệu nầy mô-tả thái-độ của kẻ được mời đến dự tiệc hơn là mô-tả Tân-Lang và Tân-Phụ. Tiệc lớn chép ở Lu-ca 14 : 16-24 có lẽ cũng là cùng một tiệc cưới ấy. Trong thí-dụ về «Mười nữ-đồng-trinh» chúng ta càng thấy rõ sự đau-đớn của những kẻ bỏ lỡ hôn-yến (Ma 25 : 1-13).

Tôi xin anh em chú-ý đến lời Đức Chúa Jêsus tự xưng là Chàng Rể ở Ma-thi-ơ 9 : 15. Ngài phán rằng khi nào Chàng Rể bị cất khỏi giữa vòng họ thì mới là lúc buồn-rầu, khóc-lóc. Sứ-đồ Giăng lại quả-quyết rằng «Ai mới cưới vợ, nấy là chàng rể» (Gi. 3 : 29). Trong câu nầy ông cũng nói đến «bạn của chàng rể,» thật là hệ-trọng lắm. Bạn của chàng rể tức là những người được mời đến dự hôn-yến. Sau ta sẽ kê-cứu về họ kỹ hơn.

Vì chính Đức Chúa Jêsus là Tân-Lang, nên ta dễ thấy rằng Hội-Thánh là Tân-Phụ của Ngài. Ở II Cô-rinh-tô 11 : 2, Sứ-đồ Phao-lô vì Hội-Thánh như một Tân-Phụ. Ông tuyên-bố rằng Hội-Thánh là trinh-nữ đã hứa-gả cho Đấng Christ, và dựa vào lẽ ấy mà gọi bảo Hội-Thánh phải trong-sạch, biệt riêng và thoát khỏi thế-gian.

Đã tuyên-bố lễ cưới rồi, và Tân-Phụ đã trang-điểm sẵn-sàng. Nếu anh em còn nghi-ngờ, xin hãy đọc câu chép về khi Đấng Christ trở lại với Tân-Phụ của Ngài—«Chúng ta hãy hớn-hở vui-mừng, tôn-vinh Ngài, vì lễ cưới Chiên Con đã tới, và vợ Ngài đã sửa-soạn, đã cho người được mặc áo sáng-láng tinh-sạch bằng vải gai mịn» (Khải 19 : 7, 8).

Trí đã ghi những sự thiêng-liêng ấy, chúng ta hãy mở sách Khải-huyền ra để tìm-tòi thêm về tiệc cưới nầy. Thí-dụ nầy không bao-gồm hết các tiểu-tiết của

XIN CÁC ÔNG MỤC-SƯ, TRUYỀN-ĐẠO TUYÊN ĐỌC BÀI CỔ-ĐỘNG Ở NGOÀI BÌA.

sách Khải-huyền, cũng không mong cắt nghĩa hết mọi sự; nhưng thí-dụ nầy dường như «cái rổ» đựng cả truyện-tích để chúng ta đem theo trong tâm-trí mình. Vậy, dương khi kê-cứu sách Khải-huyền, chúng ta có thể lấy ra từng phần khác nhau để tìm-tòi ý-nghĩa.

Trong hết các hôn-lễ long-trọng, bao giờ người ta cũng chú-ý đến Tân-Lang và Tân-Phụ. Có người đi dự lễ cưới chỉ vì muốn ăn tiệc, nhưng cả đến người ấy cũng không quên nhìn cặp uyên-ương ăn-bận rực-rỡ. Ngày nay khi nào có đám cưới to, các báo-chí hay cử người đi lấy tin-tức và chụp-ảnh. Họ hỏi thăm về cha mẹ của chàng rể, học-thức của chàng, và chàng đã được những bội-tinh và vinh-dự gì, vân vân. Cũng một lẽ ấy, trong đoạn 1 Đức Chúa Trời cho chúng ta một tấm ảnh của Tân-Lang làm Đầu của Hội-Thánh và hiện ra trên trời thế nào. Những đều chép về Ngài chắc là hình-bóng chỉ về những đặc-sắc của Đấng Christ. Đức Chúa Trời bày-tỏ các phẩm-tước của Đấng Christ, cùng quyền-phép và vinh-dự mà Ngài đã được vì chiến-thắng Sa-tan và Tử-thần. Thật là tấm ảnh chụp hết bản-thân và sự vinh-hiển của Ngài, vì Ngài có bận áo mượn đâu.

Tới đoạn 2 và đoạn 3, ta thấy Tân-Phụ được dự-bị cho biến-động tối-trọng nầy. Khải-huyền 19:7 chép rằng nàng đã sửa-soạn sẵn-sàng rồi, nhưng đây ta thấy nàng đương sửa-soạn và những phương-pháp sửa-soạn cho nàng. Bảy bức thơ là sứ-mạng đạt cho cả Hội-Thánh suốt cả thời-kỳ Hội-Thánh. «Hột châu quí-giá» lại là một hình-bóng khác về Hội-Thánh (xem Ma 13: 45, 46). Căn-nguyên và sự tạo-thành của hột châu giống như căn-nguyên và sự tạo-thành của Hội-Thánh. Khi đã lấy ra từ lòng biển (thế-gian) và được mài-giũa, thì hột châu làm vinh-quang cho thiên-đàng. Hiện nay Đấng Christ thấy và biết mọi sự bất-toàn của Hội-Thánh, nhưng nhờ kết-quả do sự chết của Ngài trên cây thập-tự và nhờ công-việc của Đức Thánh-Linh thì sẽ có một Hội-Thánh đẹp-đẽ, được «Đạo làm cho tinh-sạch, đầy vinh-hiển, không vết, không nhăn, nhưng thánh-sạch không chỗ trách được» (Êph. 5: 25-27, 32). Có người tưởng những lời hứa nầy thuộc về dân Y-sơ-ra-ên, nhưng dân ấy đã bị gọi là «vợ ngoại-tình,» há lại còn được gọi là trinh-nữ và tân-phụ sao? Dẫu có ăn-năn và quay về cùng Đức Chúa Trời, dân Y-sơ-ra-ên cũng không được hưởng đặc-ân tối-cao là làm Tân-Phụ của Đấng Christ. *(Còn tiếp)*